

Adunare cu frații

București – Joi, 8 iulie 1999

Ewald Frank

Vă salut în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Întotdeauna este plăcut să te întorci la prieteni, la frați și surori și chiar dacă avem mereu prieteni noi, vechii prieteni sunt cei mai prețioși.

Tocmai am fost în câteva țări din America Latină în care se vorbește limba spaniolă. La acele adunări au participat mii și mii de oameni. Într-un serviciu de luni dimineața au fost peste 1.000 de persoane. Și pentru prima dată în viața mea am văzut mulți catolici venind în față și aruncându-și jos idolii și icoanele cu Maria și cu alți sfinți, chiar la picioarele noastre. Și când un frate a vrut să pună toate acele lucruri într-o sacoșă mare, eu i-am spus că, mai întâi, acestea trebuie rupte în bucăți înainte de a fi puse în sac. S-a întâmplat ca în cartea Faptelor, așa că au rupt în bucăți fiecare idol. Eu m-am rugat aproape două ore pentru cei care au venit în față ca să-L primească pe Domnul.

Mesajul nostru principal este, întotdeauna Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Noi nu avem doar un mesaj, ca doctrină, ci avem mesajul mântuirii. Întotdeauna este foarte, foarte important să includem în vestire aceste trei lucruri care sunt în Cuvânt: partea evanghelică, partea de învățătură și apoi partea profetică. Noi trebuie să predicăm Evanghelia deplină care atinge sufletul, duhul și trupul.

Dar în general, trebuie să spun următoarele lucruri: sunt din ce în ce mai mulțumitor Domnului pentru mesajul acestui ceas și pentru descoperirea pe care a dat-o Dumnezeu în timpul nostru.

Dacă privim în Sfintele Scripturi, vedem că întotdeauna Dumnezeu a ales un om ca să facă ceva. A fost un Noe, un Avraam, un Moise, a fost un Ilie, un Elisei și mulți alți proroci. Dacă privim în Noul Testament, Biblia spune în Luca 16.16: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan Botezătorul; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește...*”. Un lucru foarte important: „*Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se predică...*”. Și în Matei 24.14 ni se spune că:

„Evanghelia Împărăției va fi propovăduită tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. Iar în Apoc. 14.6, ni se spune că „...Evanghelia veșnică va fi predicată”.

Aceeași Evanghelie veșnică care a fost predicată la început rămâne neschimbată până la sfârșit. Oamenii se schimbă, dar Dumnezeu nu S-a schimbat, Cuvântul nu s-a schimbat. La Dumnezeu totul rămâne așa cum a fost și totul va fi așa cum este scris.

În timpul nostru Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham. Acest lucru poate fi dovedit pe tot pământul. Eu cunosc lucrările lui Dumnezeu care au avut loc în ultimii 50 de ani. În luna mai se vor împlini 50 de ani de când am fost botezat în Duhul Sfânt. Aveam aproape 16 ani și de atunci sunt o parte a Împărăției lui Dumnezeu. Am trăit diferitele treziri, am cunoscut diferiți evangheliști care sunt bine cunoscuți în toată lumea, dar numai unul a fost deosebit de ceilalți. Toți ceilalți au rămas în învățăturile pe care le-au moștenit, dar Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod deosebit, ca să ne aducă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Este foarte important să știm că Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. De curând am citit niște cărți despre istoria bisericii și îmi place să citesc ceea ce a scris dr. Clarence Larkin. El scrie că în Noul Testament găsim 840 de referințe făcute la Vechiul Testament. Oamenii lui Dumnezeu din Noul Testament s-au întors tot timpul la ceea ce au spus prorocii în Vechiul Testament, la fel cum a făcut-o Domnul nostru în Luca 24, când a început cu Moise, cu prorocii și cu Psalmii.

Nu este important ceea ce spune un om, unul sau altul, sau un evanghelist, ci important este ce spune Dumnezeu, ce spune El despre timpul sfârșitului, ce spune El despre Biserică, despre Israel, despre Mireasa lui Hristos, despre pregătire.

Întotdeauna trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar de la începutul creației, Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor, dar nu s-a întâmplat nimic până când Domnul Dumnezeu a vorbit. Când El a vorbit Cuvântul, acolo a fost o putere creatoare și lucrurile au venit la existență.

La fel este cu răscumpărarea: Duhul lui Dumnezeu este deasupra întregului pământ. Puteți merge în diferite biserici; începând cu

Conciliul Vatican II, au loc treziri chiar și în biserica catolică, în biserica ortodoxă, în bisericile luterane, anglicane, metodiste, în toate bisericile. Dar ce este aceasta? Duhul Se mișcă. Dar numai după ce este predicat Cuvântul, se pot întâmpla lucrurile. Dacă Se mișcă doar Duhul, nu poate fi creat nimic, pentru că Cuvântul este sămânța și când noi primim Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul vine peste sămânță și creează viață nouă în noi. Apoi avem legătură cu Dumnezeu și Cuvântul Lui. Este foarte important să avem Duhul, dar să avem și Cuvântul.

Noi trăim într-un timp când oamenii pun tot accentul pe Duhul Sfânt, pe darurile Duhului Sfânt; ei vorbesc în limbi, ei prorocesc. Este minunat, n-avem nimic împotriva, dar trebuie să vină Cuvântul. La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu. Cuvântul S-a făcut trup, nu Duhul, Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru. Dar prin Duhul Sfânt, Maria a primit Cuvântul făgăduit și Duhul Sfânt a venit peste ea. În felul acesta S-a născut Fiul lui Dumnezeu. În același fel, noi primim acum Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu.

Acum toți au Biblia în casele lor, poate un miliard de oameni. Mulți catolici au Biblia, mulți ortodocși, mulți luterani, toți au Biblia. Dar adevărații copii ai lui Dumnezeu au Cuvântul viu, Cuvântul făgăduit, ei sunt în legătură cu Dumnezeu și Cuvântul le este descoperit lor, pentru că ei înșiși sunt copii ai făgăduinței, așa cum scrie Pavel în Gal. 4.28: „*voi sunteți copii ai făgăduinței*”. Pentru că toate binecuvântările merg împreună cu făgăduința. Dacă noi n-avem o făgăduință, nu putem avea credință. Pentru că numai după ce Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam și i-a dat făgăduința, el a putut crede făgăduința și Dumnezeu a putut să împlinească acea făgăduință. Deci, prin Hristos noi suntem sămânța lui Avraam și primim Cuvântul făgăduit pentru această zi, nu doar o făgăduință, ci fiecare făgăduință.

În 2 Cor. 1.20-21 este spus: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în Hristos sunt «Da» și «Amin», prin noi; nu fără noi, ci prin noi”. Este foarte important să citim Cuvântul lui Dumnezeu cu atenție. Dumnezeu Își continuă lucrarea Lui până la a doua venire a lui Hristos. Sunt făgăduințe pentru Israel și făgăduințe pentru Biserica nou testamentară. Și doar ca să amintim ambele părți, apostolul Pavel scrie în 2 Tes. 2, că va fi o mare lepădare de credință. Domnul nostru spune în Mat. 24, că vor fi foarte mulți unși mincinoși care vor fi unși,

dar vor fi falși în învățătura lor. De aceea este foarte important să cunoaștem Scriptura și să-L cunoaștem pe Domnul în mod personal.

De exemplu în Matei 28, vers. 20, unde Domnul nostru spune: „mergeți și învățați toate neamurile și botezați-i...” și apoi folosește încă o dată: „*Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit Eu*”. Nu ce ați învățat într-o școală biblică, nu ce ați învățat într-o universitate, ci „învățați toate neamurile, învățați-i lucrurile pe care Eu vi le-am spus. Eu v-am dat Cuvântul, v-am descoperit adevărul și acum voi duceți mai departe același Cuvânt, aceeași Evanghelie”.

Unii oameni spun: „Cuvintele apostolilor nu coincid întotdeauna cu cuvintele lui Isus”. De exemplu, ei spun că în Mat. 28.19, Domnul a spus: „Învățați toate neamurile și botezați-i în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt și apoi ucenicii au botezat în Numele Domnului Isus Hristos”. Chiar și predicatorii pentecostali spun: „Petru ar fi putut să greșească, dar Isus n-a greșit. Pavel ar fi putut să greșească, dar Isus n-a greșit”. Eu am auzit lucrurile acestea cu urechile mele.

În Scripturi nu este nimic greșit. Greșeala este în capetele predicatorilor. Apostolii au avut descoperirea divină și ei au practicat exact ceea ce le-a poruncit Domnul. Chiar după învierea Sa, Isus Hristos a petrecut 40 de zile cu ei. El n-a vorbit cu ei despre politică. Biblia spune că a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu. Domnul nostru Isus Hristos a spus: „*Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine*”. Apostolii Petru și Pavel au putut spune: „învățătura pe care eu o predic nu este învățătura mea, ci este învățătura lui Isus Hristos”.

În generația noastră, oamenii spun de multe ori: „Aceasta este învățătura lui William Branham”. În Amman, Iordania, am întâlnit un pentecostal recunoscut cu care am discutat despre aceste lucruri și el a spus: „Acest botez în Numele lui Isus Hristos este învățătura lui William Branham”. Știți ce i-am spus? „Eu îți interzic în Numele lui Isus Hristos să repeți acest lucru! Eu vreau ca tu să spui că este învățătura apostolică! Eu vreau ca tu să spui că: «Petru a botezat așa, Filip a botezat așa și Pavel a botezat așa»”. Noi avem trei martori și în Scriptură totul este bazat pe mărturia a doi sau trei martori. El a început să tremure, dar a trebuit să fiu foarte serios cu el în această privință. Vedeti, până și predicatorii nu știu ce spun și ei sunt sub influența lucrurilor pe care le-

au învățat. Dar Biblia spune în Vechiul și Noul Testament, că nu un frate îl va învăța pe celălalt, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu.

Deci, Isus Hristos ne-a adus învățăturile lui Dumnezeu și apostolii au dus mai departe învățăturile lui Hristos. Și așa cum a spus fratele Branham: Dumnezeu în Hristos și Hristos în Biserica nou testamentară. Același plan de mântuire, aceeași Evanghelie, aceleași învățături, totul la fel. Chiar la vremea sfârșitului, a fost plăcerea lui Dumnezeu, să ne aducă înapoi la învățătura apostolilor.

Recent, acum câteva zile, la Geneva, cel mai înalt prelat al bisericii luterane a semnat cu cel mai înalt prelat al bisericii catolice, un acord în ceea ce privește doctrina neprihănirii și au sărbătorit un asemenea eveniment.

Noi nu trebuie să fim de acord unii cu alții, ci trebuie să fim de acord cu Dumnezeu, trebuie să fim de acord cu Cuvântul Său sfânt. În Biserica lui Isus Hristos nu poate exista nicio politică religioasă. Noi vom respecta numai ceea ce spune Cuvântul. Ceea ce nu spune Cuvântul, este o doctrină bisericească. Și eu am spus-o mereu: „Pe mine nu mă interesează ceea ce a spus Atanasie sau ce a spus «sfântul Augustin» sau vreunul din «părinții bisericii». Ei nu mi-au vorbit mie, ei au vorbit adunărilor lor”. Biblia este Cuvântul care îmi vorbește mie, aceasta este Evanghelia lui Isus Hristos. Și prin harul lui Dumnezeu noi avem privilegiul să trăim acum, dar, de asemenea, avem și o mare responsabilitate.

Pentru că, dacă privim în istorie în ultimii 500 de ani, de la timpul Reformei, au fost foarte multe treziri, dar numai aceia care au primit Cuvântul din vremea lor au mers mai departe cu Domnul. Cei care au rămas mai departe în tradițiile lor nu au avut parte de ceea ce făcea Dumnezeu în vremea lor. A fost atât de important ca în timpul Reformei să fi avut parte de ceea ce făcea Dumnezeu atunci și a fost atât de important ca [oamenii] să fi avut parte de ceea ce a făcut Dumnezeu în fiecare trezire, pentru că fiecare trezire ducea spre altă trezire.

La începutul secolului a avut loc o puternică turnare a Duhului Sfânt pe întreg pământul. În Rusia, China, Europa, pe întregul pământ Duhul Sfânt a început să Se coboare și au fost reșezate darurile Duhului. După al Doilea Război Mondial, Domnul l-a chemat pe fratele Branham. Și pentru că l-am cunoscut personal timp de 10 ani, din 1955

până în 1965, eu sunt un martor adevărat, am văzut cu ochii mei, am auzit cu urechile mele, am fost acolo când Dumnezeu a făcut lucrări mărețe. Am fost în aceeași mașină cu omul lui Dumnezeu, am mâncat cu el la aceeași masă, am fost în aceleași adunări, dar diferența dintre fratele Frank și foarte, foarte mulți alți frați de peste ocean este că eu nu l-am cunoscut doar pe fratele Branham, ci prin harul lui Dumnezeu Îl cunosc pe Domnul, personal.

Mulți îl cunosc pe proroc. Voi trebuie să-L cunoașteți pe Dumnezeul prorocului. Voi trebuie să-L cunoașteți pe Isus Hristos, personal. Voi trebuie să aveți propria voastră experiență, nu puteți spune tot timpul: „prorocul..., prorocul...”. Chiar mi-au fost puse niște întrebări despre unele lucruri pe care le-a spus prorocul. Întotdeauna am dat același răspuns: „Eu voi predica numai ceea ce pot predica din această Biblie. Eu nu voi predica ce nu pot predica din această Scriptură”.

Vă dau un exemplu. În decembrie anul trecut am fost la o mare adunare în Statele Unite și am fost rugat să predic într-o duminică dimineată. Fratele care era responsabil pentru acea întâlnire mi-a spus: „Frate Frank, noi am început împreună și vom sfârși împreună” – aceasta a fost prima lui reacție după serviciul divin. Dar în ziua următoare a spus: „Aș vrea să-ți spun unele lucruri”. Eu am spus: „De ce nu?”. Iar apoi întrebarea lui a fost: „Crezi tu tot ceea ce a spus prorocul?” Deja am știut că urmează ceva și am spus: „De ce nu?” Apoi a spus: „Îți pot arăta afirmațiile prorocului în care el a spus că cei 144 de mii de evrei vor fi adunați pe muntele Sinai”. Dar eu i-am spus conform Cuvântului lui Dumnezeu din Vechiul Testament, din Isaia 2, Mica 4, Ioel 3 și din multe alte texte, la fel ce scrie Pavel romanilor și mai ales Apoc. 14.1 spune că cei 144 de mii vor fi pe muntele Sion, pentru că muntele Sion este muntele Templului. Am fost la Ierusalim de 16 ori și cunosc Ierusalimul foarte bine. Apoi fratele a zis: „Eu pot să-ți arăt că de 53 de ori prorocul a spus că ei vor fi pe muntele Sinai”. Și știți ce i-am spus? „Toate cele 53 de afirmații nu sunt altceva decât o greșală de vorbire a fratelui Branham”. Atunci, desigur, întâlnirea s-a apropiat de încheiere.

William Branham a fost și el un om, a fost și un predicator, n-a fost numai un proroc. Și, ca orice om, ar fi putut spune ceva greșit. Și mie mi se întâmplă... Fiecare predicator știe aceasta. Deci, sunt unii oameni care

Îl urmează pe William Branham, dar sunt și unii care Îl urmează pe Domnul Isus Hristos. Și eu arăt întotdeauna același tablou: Ioan Botezătorul a fost cel care a pregătit calea; nu el a fost Calea, ci el a fost cel care a pregătit calea. Isus Hristos este Calea. Dar Ioan Botezătorul a fost cel care le-a arătat oamenilor calea.

În Ioan 1, Biblia spune că Ioan a depus mărturie despre lumină, dar nu el era lumina, el a mărturisit despre lumină. Isus Hristos este Lumina. Așa că înțelegeți, noi nu sărbătorim un om. Noi recunoaștem slujba pe care ne-a dat-o Dumnezeu, dar toată slava este a lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Deci, este o mare diferență între fratele Frank și frații din America. Eu cred mesajul acestui ceas cu toată inima mea, dar eu cred că acest mesaj este în Scriptură. Pentru că Biblia spune că întotdeauna Cuvântul vine la proroc. Dar nu prorocul este Cuvântul. Domnul este Cuvântul și Cuvântul S-a făcut trup. Deci noi trebuie să înțelegem diferența dintre un slujitor pe care îl folosește Dumnezeu și Domnul Însuși.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a spus: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”. Dar, de asemenea, este adevărat și ce este scris în 1 Cor. 12.28, că Dumnezeu a așezat în Biserică diferite slujbe: apostoli, proroci, învățători. De asemenea în Efes. 4.11, este scris că Dumnezeu a așezat aceste slujbe, ca Biserica lui Isus Hristos să fie în stare să facă slujba, dar Hristos trebuie glorificat prin fiecare slujbă. Isus a spus că dacă cineva mărturisește despre sine însuși, mărturia aceluia nu este adevărată. Noi vorbim despre Domnul Isus Hristos, despre vremea sfârșitului, despre împlinirea prorociilor biblice, despre iminenta revenire a lui Isus Hristos.

Fraților, eu aș putea să împărtășesc cu voi Cuvântul toată noaptea, arătându-vă cum se împlinesc prorociile biblice. Chiar și ceea ce a spus Dumnezeu prin prorocul Daniel și, de asemenea, ce scrie în cartea Apocalipsei. Totul se împlinește acum și revenirea Domnului nostru este aproape. Nimeni nu poate spune anul sau ziua, dar Domnul nostru a spus: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*” [Luca 21:28].

Secolul nostru este un secol deosebit. Dacă noi vorbim necredincioșilor despre Matei 24, Marcu 13 și Luca 21, atunci oamenii spun: „Întotdeauna au fost războaie, mereu au fost cutremure, tot timpul au fost catastrofe și mereu foamete”. Dar ascultați prieteni, frați și surori: acest secol este diferit. În secolul nostru am avut două războaie mondiale. În Primul Război Mondial și-au pierdut viața 8,5 milioane de oameni, iar în al Doilea Război Mondial și-au pierdut viața 55 de milioane de oameni. Și dacă ascultați știrile, în fiecare zi poți auzi că s-a întâmplat ceva, undeva într-un loc pe pământ s-a întâmplat ceva. Fie că este război, fie că sunt probleme etnice, fie că este vorba de incendii, cutremure, sunt catastrofe. În Statele Unite, într-o anumită parte focul pârzolește pădurile, iar în altă parte sunt inundații și tornade, în aceeași țară.

Dragi prieteni, frați și surori, acesta este timpul și noi nu suntem doar aproape să intrăm într-un alt mileniu, noi suntem foarte aproape de a doua venire a lui Hristos. Cu adevărat este un secol deosebit; de asemenea, și în ce privește Israelul. În cei două mii de ani, ei nu s-au întors în țara lor, dar în generația noastră... Și Însuși Domnul a spus: „Când se vor întâmpla aceste lucruri, atunci este aproape, este chiar la ușă”. Și o puteți citi în diferite texte: Isaia 14.1, Ier. 31 de la v. 8, Ezec. 37.24 și în toți ceilalți proroci și, de asemenea, în cuvintele Domnului Isus Hristos. Noi putem lua această Biblie și, văzând diferitele lucruri care se împlinesc putem repeta mereu: „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură*”. Eu vă pot arăta chiar din Daniel 7, din Apoc. 13, cum se împlinesc Scriptura. De asemenea din Apoc. 17.15-18. Astăzi nu putem intra în aceste lucruri, dar vom scrie despre ele pentru ca să dăm informații generale despre cum se împlinesc prorocia biblică.

Ceea ce mă întristează pe mine este că, chiar predicatorii pentecostali nu înțeleg planul și programul lui Dumnezeu. Într-un fel se pare că ei au Duhul Sfânt, dar se pune întrebarea: „Îi are Duhul Sfânt pe ei?”. Încearcă ei să-L direcționeze pe Duhul Sfânt, sau poate Duhul Sfânt să-i direcționeze pe ei? Aceasta este marea întrebare. Așa cum am spus la început, în toate bisericile istorice, Duhul lui Dumnezeu Se mișcă, dar oamenii merg în propria lor direcție. Însă cei care sunt chemați afară vor auzi chemarea lui Dumnezeu.

În Mexico am întâlnit un preot catolic. Când el a fost mântuit, primul lucru pe care l-a făcut a fost că s-a însurat. Atunci poți crede că el a fost mântuit cu adevărat. Dacă un preot catolic spune că el este mântuit, dar nu se căsătorește, atunci poți s-o pui la îndoială. Acel bărbat m-a invitat să predic în adunarea lui și vă pot spune că în măsura în care vede Cuvântul, el îl predică. Însă acolo sunt doar semne și minuni, darurile Duhului; Cuvântul nu este acolo.

Așa cum am spus-o, de asemenea, la început: Duhul Sfânt Se poate mișca, mișca, mișca, dar numai atunci când vine Cuvântul, vor avea loc lucrurile. Dumnezeu vorbește și Biblia spune: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”. Deci Duhul nu numai că Se mișcă, ci Duhul și vorbește și El folosește Cuvântul și-l descoperă. Și apoi noi primim Cuvântul și aceasta este substanța supranaturală. Și prin această substanță supranaturală avem parte de natura divină a lui Isus Hristos. Numai din supranatural poate veni supranaturalul. Aceste lucruri nu ți le adaugi așa pur și simplu, ci ele trebuie să fie în tine.

Preaiubiți frați și surori, noi toți avem nevoie de o experiență reală cu Dumnezeu, astfel încât inimile noastre să fie schimbate. Eu o spun în toată lumea: numai dacă inima noastră este schimbată, vor fi schimbate trupurile noastre la revenirea lui Isus Hristos. Dacă inimile noastre nu sunt schimbate, dacă viața noastră nu este schimbată, dacă noi nu suntem schimbați în interiorul nostru, atunci nici exteriorul nu va fi schimbat la revenirea lui Hristos. De aceea spune Biblia: „*mai întâi vor învia morții în Hristos*”. Nu morții în general, ci morții în Hristos. Și după aceea, cei care trăiesc în Hristos și Hristos trăiește în ei, vor fi și ei schimbați și, împreună, vom fi luați în văzduh să-L întâlnim pe Domnul nostru.

Totul este lucrarea lui Dumnezeu și ea începe în interiorul nostru, așa cum i-a spus Domnul femeii de la fântână: „*apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică*”. Viață veșnică în interior, viață veșnică în exterior. Este Duhul Sfânt care vine peste Cuvânt ca să creeze o viață nouă în noi. Deci noi nu numai că credem un mesaj, ci credem în Isus Hristos, credem în ceea ce s-a întâmplat la Golgota: Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.

Noi putem cunoaște toate tainele lui Dumnezeu, putem cunoaște mesajul acestui ceas, dar trebuie să-L cunoaștem pe Isus Hristos și trebuie să-L cunoaștem pe El în puterea învierii Lui, așa cum spune apostolul Pavel: „*să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui*”. Aceeași putere de înviere care L-a înviat pe Hristos din morți, va fi aceeași putere de înviere care va readuce la viață pe cei ce au murit în Isus Hristos. Va fi aceeași putere, care va transforma trupurile noastre muritoare.

Și permiteți-mi să vă spun ceva: conform Cuvântului lui Dumnezeu, Isus Hristos a biruit moartea, iadul și pe Satan. El a înviat a treia zi, El a înviat biruitor, El este marele Biruitor. Dar conform 1 Cor. 15.54, la revenirea lui Isus Hristos, moartea va fi înghițită de biruință. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! Hristos are biruința asupra morții, dar moartea încă există. Dar când Se întoarce Hristos, moartea va fi înghițită de această biruință.

Pe insula Patmos, Ioan a văzut cerul nou și pământul nou, a văzut multe lucruri; Ierusalimul cel nou... În Apoc. 21.4, el spune: „*Și moartea nu va mai fi*”. Aleluia! Noi suntem atât de aproape de acea zi și trebuie să ne întoarcem la dragostea dintâi. Trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu, la Cuvântul Lui, să-I fim ascultători, să fim în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Numai după aceea putem fi una în Hristos.

La început, în Fapte 2.42, au fost enumerate patru lucruri. Mai întâi „*ei stăruiau în învățătura apostolilor*”, în al doilea rând în „*legătura frățescă*”, în al treilea „*în frângerea pâinii*” și al patrulea „*în rugăciuni*.” Toate aceste lucruri aparțin împreună și sunt în legătură unul cu celălalt. Adevărata părtășie începe cu învățătura apostolilor. Aceasta este temelia, așa cum scrie Pavel corintenilor: „*eu am pus temelia... nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos*” (1 Cor. 3.11).

În Efeseni 2, apostolul scrie că Biserica nou testamentară este zidită pe temelia „*apostolilor și prorocilor*”. Aceste două lucruri sunt puse împreună. Eu cred că noi ne-am întors la acest stadiu acum, în care trebuie să avem aceleași învățături, ca să putem avea aceeași părtășie prin Duhul Sfânt, ca să ne rugăm așa cum s-au rugat cei din Biserica primară. Ei erau o inimă și un suflet și Dumnezeu a zguduit întreaga clădire. Dar ei toți erau în învățăturile apostolilor, toți erau călăuziți de

același Duh Sfânt, având o adevărată părtășie cu Dumnezeu și între ei. Ei frângeau pâinea în amintirea lucrurilor care s-au petrecut pe crucea Golgotei și anume că Hristos Și-a vărsat sângele și Și-a dat viața ca să ne răscumpere.

Și iată taina: pentru că păcatul original s-a întâmplat în trup de carne și sânge, Domnul slavei a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge, ca să ne răscumpere din acest trup de moarte. Dar El a plătit prețul. Noi suntem răscumpărați. Viața este întotdeauna în sânge, așa este scris în Levitic 17.11: „*Căci viața trupului este în sânge*”. Viața dumnezeiască era în sângele Domnului Isus Hristos. El Și-a vărsat sângele, a plătit prețul și a dus sângele la scaunul de îndurare, iar în ziua Cincizecimii El Și-a trimis viața înapoi, prin coborârea Duhului Sfânt în cei care au fost răscumpărați prin sânge și împăcați cu Dumnezeu. Hristos în noi, nădejdea slavei! Dumnezeu în Hristos, Hristos în noi.

Eu trebuie să închei. Aș putea relata multe lucruri bune pe care le face Domnul, mai ales în America de Sud și în America Latină, de data asta. Acum șase luni am fost acolo. Și în Lima, Peru, am fost chemat la televiziunea națională și am putut vorbi întregii națiuni. De asemenea, am fost invitat la radio unde am putut vorbi, din nou, întregii națiuni. De curând am fost din nou acolo și chiar președintele aceluși post de televiziune m-a întâmpinat personal. El a spus: „Am auzit de tine, ai fost aici în stația noastră. Eu n-am știut că tu vei veni din nou, dar acum tot timpul este al tău, folosește-l cât ai nevoie”. Și așa am putut vorbi din nou întregii națiuni. Dumnezeu deschide ușile.

Chiar și în Cuba – poate n-o credeți – dar este mai ușor să mergi în Cuba decât să ajungi în țara voastră. Acum este libertate. Am avut întâlniri în biserici penticostale, baptiste, episcopale. Dumnezeu deschide ușile într-un mod minunat. Este cea mai săracă țară pe care o știu. Salariul mediu este de 220 de pesetas, aceasta însemnând 12 dolari pe lună. Eu am fost foarte întristat când am văzut această situație. Dar când am văzut atât de mulți oameni care au venit să asculte Cuvântul mi-am amintit cuvintele Domnului nostru: „*și săracilor li se propovăduiește Evanghelia*”, nu celor bogați, ci celor săraci. Deci, Cuvântul este întotdeauna adevărat. Ei au fost atât de bucuroși să audă Evanghelia veșnică.

Avem vești bune din întreaga lume. În Burma broșurile noastre sunt publicate în diferite limbi. Chiar acum am la mine broșura „Viziunea 7000” în limba spaniolă. Acum avem un frate în Lima care traduce și tipărește. Astfel, să traducem acum în multe limbi și în multe țări. Dumnezeu este cu adevărat la lucru.

Preaiubiților, așa cum v-am spus când am venit, vechii prieteni au un loc deosebit în inima mea și încă de la început noi am fost o inimă și un suflet în Hristos. Dumnezeu v-a dat și vouă privilegiul să rămâneți cumpătați în acest Cuvânt și să nu faceți două lucruri, Cuvântul una și mesajul alta. Cuvântul este mesajul și mesajul este Cuvântul. Și nimeni nu mă va putea îndepărta vreodată de Cuvântul lui Dumnezeu. Câteodată spun: nici chiar o mie de cai nu mă pot trage deoparte de la Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt o parte a acestui Cuvânt. Eu știu că cerul și pământul vor trece, dar acest Cuvânt rămâne în veac. Dumnezeu Și-a descoperit Cuvântul Lui prin slujba fratelui Branham și pentru aceasta noi Îi suntem recunoscători. El a fost prorocul făgăduit pentru timpul nostru. Noi nu-l glorificăm pe el, noi nu-l slăvim pe Moise, noi nu-l predicăm pe Ilie, noi nu-l predicăm pe Ioan Botezătorul și nu-l predicăm nici pe William Branham. Noi Îl predicăm pe Isus Hristos care este același ieri, azi și în veci. Dar recunoaștem că Dumnezeu a făcut istorie în timpul nostru.

Eu nu aș fi cunoscut Cuvântul profetic de la mine însumi. A fost nevoie de o slujbă trimisă de Dumnezeu, a unui adevărat proroc al Lui, ca să ne dea cheia pentru a deschide toate aceste taine. Și prin harul lui Dumnezeu, așa cum am spus deja, l-am cunoscut pe fratele Branham timp de 10 ani, din 1955 până în 1965, dar din anul 1958 am primit în Germania toate predicile pe care el le-a predicat în America. Eu am avut mult timp ca să ascult aceste predici, o dată, de două ori, de trei ori și apoi le-am tradus în limba germană. Deci, le cunosc așa cum îmi cunosc Biblia – poate Biblia o cunosc puțin mai bine – dar am vrut să spun că le cunosc bine. Și așa cum am spus mai înainte: eu nu l-am cunoscut doar pe prorocul lui Dumnezeu, L-am cunoscut pe Dumnezeul prorocului, L-am cunoscut pe Domnul Isus Hristos în mod personal. Sunt un om ca toți ceilalți: am greșelile mele, ca oricare, dar eu sunt un martor adevărat a ceea ce a făcut Dumnezeu în generația mea. Eu pot depune mărturie că

am auzit glasul audibil al Domnului. Voi ați auzit mărturia mea, se va dovedi adevărată în ziua judecății.

Eu știu că mulți oameni spun: „Dumnezeu mi-a vorbit”, ei spun: „Domnul mi-a arătat”. Eu nu-i judec. Dar eu pot depune mărturie că, fără să știu că poate fi posibil așa ceva, în acea luni dimineața, din 2 aprilie 1962 – este o zi pe care nu o voi uita niciodată – m-am dus la fereastră, am tras draperiile, m-am întors în mijlocul camerei, m-am rugat ca Domnul să fie cu mine în ziua respectivă, așa cum facem de obicei când începem o zi. După rugăciune, stând, m-am uitat pe fereastră și, apoi, de sus, din dreapta a venit glasul Domnului. Am căzut la pământ. Nimeni nu poate să-și imagineze impactul glasului Domnului. Dacă-i spui „absolut”, dacă spui că este ceva „final” – orice cuvânt ai folosi – este ca toate acestea la un loc. Este ca atunci când Domnul a zis: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Și Domnul a spus: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe să predici Cuvântul Meu”. Eu aș putea repeta chiar și tonul vocii; a fost în limba germană. Apoi am căzut la podea. Dar din acea zi eu am o responsabilitate pe care nimeni nu o poate înțelege.

Încerc să fiu politicos cu fiecare predicator, dar trebuie să predic adevărul. Uneori este acceptat, alteori nu. Dar așa a fost și în zilele prorocilor, așa a fost în zilele Domnului Isus Hristos, așa a fost și în vremea apostolilor, așa a fost în fiecare trezire și așa va fi până la sfârșit. Scriptura spune: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu*”. Dacă suntem cu adevărat născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, dacă Cuvântul lui Dumnezeu este în noi prin descoperire divină, atunci avem legătura cu Dumnezeu și Cuvântul Său, prin Duhul Sfânt. Atunci nu este o cunoștință în capul nostru, ci descoperire divină în inima noastră, care ne aduce în părtășie cu Dumnezeu și, de asemenea, într-o părtășie adevărată unii cu alții. „*Învățătura apostolilor*”, adevărata părtășie prin Duhul Sfânt, „*frângerea pâinii*” – ca să ne amintim ce a făcut Hristos pentru noi și „*rugăciunea*” în comun. Așa a fost la început și așa trebuie să fie și la sfârșit: o temelie solidă. Și totul trebuie să fie reșezat în starea originală, așa cum a fost la început.

Dați-mi voie să încerc să închei. Inima mea este plină de Cuvântul lui Dumnezeu. Dar voi aveți frați cu care împărtășiți Cuvântul.

Vreau doar să vă dau un exemplu. Așa cum evreii s-au întors în țara făgăduită și au o dorință: ca templul să fie reconstruit... Și eu vă pot asigura azi că acolo unde a fost construit primul templu, pe același fundament a fost construit și al doilea templu și pe același loc va fi și al treilea templu. Ei nu vor construi templul oriunde, ci pe vechea temelie, având aceleași măsuri, aceeași lungime și lățime, aceeași înălțime, totul va fi la fel cum a fost prima dată. La fel va fi acum din nou, la fel este cu Biserica nou testamentară. Noi nu putem pune o altă temelie. Isus Hristos a spus: „*Eu voi zidi Biserica Mea*” și El a început în ziua Cincizecimii și El a folosit slujbele prin turnarea Duhului Sfânt. În același fel, Isus Hristos este Cel care a răscumpărat Biserica, care Își zidește Biserica, care Își încheie lucrarea Lui și El Se va întoarce.

Așa că noi trebuie să ne întoarcem la început. Pentru acest scop Dumnezeu Și-a trimis slujitorul și prorocul Său. Și este un așa privilegiu, un har al lui Dumnezeu, manifestat în mod direct, faptul că Dumnezeu ne-a deschis ochii, inimile ca să înțelegem timpul în care trăim și Cuvântul făgăduit pentru astăzi, mesajul acestui ceas și restituirea tuturor lucrurilor, așa cum s-a întâmplat pe vremea lui Moise.

Cunoașteți Scriptura, Exod 33. Ce a spus Moise? „*Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale*” (Ex. 33.13). „Permite-mi să văd slava Ta și lasă-mă să cunosc căile Tale”. Unui copil al lui Dumnezeu care capătă har astăzi, Dumnezeu îi va arăta Calea Lui, El Își va descoperi slava Lui. În felul acesta noi ne întoarcem în starea în care erau creștinii la început: aceeași învățătură, aceleași daruri ale Duhului Sfânt, aceleași slujbe, aceleași semne și minuni, chiar și mai mari.

Eu aștept mai mult de la Dumnezeu, eu aștept ca ceea ce găsim în cele patru Evanghelii și ceea ce găsim în Fapte să se repete împreună înaintea revenirii lui Isus Hristos. Și Dumnezeu este în stare să facă. Așa cum spune Dumnezeu prin prorocul Zaharia: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu*” (Zah. 4.6). Așa că Duhul lui Dumnezeu Se mișcă, noi primim Cuvântul și tot ce spune Cuvântul trebuie să se întâmple. Când Cuvântul a spus: „*Să fie lumină!*”, a fost lumină. Când Cuvântul a spus: „*Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori...*”, așa a fost. Când Cuvântul

a spus: „*fecioara va rămâne însărcinată...*”, așa a fost. Când Cuvântul a spus: „*în zilele de pe urmă voi turna Duhul Meu*”, așa a fost.

Orice spune Cuvântul se întâmplă. Și noi știm că se va întâmpla pentru că Dumnezeu a spus-o. Dumnezeu nu-Și poate lua înapoi Cuvântul. El veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească. Și dacă voi credeți Cuvântul Lui și-l primiți în inimă, El veghează asupra voastră pentru că ați primit Cuvântul Lui și Cuvântul Lui se va împlini prin voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Este atât de minunat să vorbești prietenilor. Când te simți acasă, te simți acasă.

Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Poate în această seară sunt unii care nu au înțeles încă, pe deplin, prin descoperire divină, ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce face Dumnezeu, dar au o dorință în inimă, ca să înțeleagă. Poate unii au nevoie de Hristos ca Mântuitor personal. Oricare ar fi nevoia voastră, Isus Hristos este aici. El este același ieri, azi și în veci și fiecare făgăduință a Cuvântului lui Dumnezeu este adevărată și noi o credem cu toată inima noastră și Dumnezeu Își binecuvântează Cuvântul Lui în noi.

De obicei cer oamenilor să-și ridice mâinile dacă au dorințe deosebite, dar în acest serviciu eu nu vă cer aceasta. Dar voi știți că Domnul v-a vorbit, voi știți că El te cheamă, voi știți lucrurile pe care trebuie să le aduci la altar, voi știți că El dorește o jertfă totală, pentru ca voi să nu mai trăiți pentru voi înșivă și noi toți să mărturisim ca și Pavel: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”.

O, Doamne noi toți avem dorința aceasta: ca toate aceste versete să fie o realitate în noi!

Haideți să ne rugăm împreună. Ne vom deschide inimile și tot ceea ce aveți pe inimă, rugați-vă pur și simplu și credeți că Dumnezeu vă ascultă rugăciunea. Este atât de important să fii convins că Dumnezeu îți ascultă rugăciunea și că El răspunde! Dacă nu facem decât să ne rugăm și să ne tot rugăm și nu credem că am primit lucrurile pentru care ne-am rugat, vom pleca de aici și nu le vom primi. Conform Marcu 11.22-23, trebuie să credem că Dumnezeu a ascultat rugăciunile noastre și apoi noi pronunțăm cu buzele noastre lucrul pentru care ne-am rugat în inima noastră și lucrurile se vor întâmpla. Să ne rugăm cu toții împreună. Ne ridicăm glasurile spre Domnul.

Tatăl nostru ceresc Te slăvim în Numele sfânt al lui Isus Hristos pentru prioritatea de a fi aici în Numele Tău. Tu ai vorbit inimii noastre. Cuvântul Tău este un Cuvânt viu, este un Cuvânt descoperit. Doamne, noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu, noi am primit Cuvântul făgăduit pentru această zi și noi avem parte de ceea ce faci Tu chiar acum. Doamne Dumnezeule, mă rog în Numele lui Isus Hristos, ca toți cei ce sunt pierduți să fie salvați, toți cei legați să fie eliberați, toți cei bolnavi să fie vindecați. Prin puterea Dumnezeului Atotputernic, prin autoritatea Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu primiți iertarea păcatelor, primiți eliberarea voastră, primiți vindecarea voastră, prin puterea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos și mulțumiți-I!

Este al vostru în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Puteți să vă așezați.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Rugați-vă pentru noi, căci mergem în diferite orașe din țara voastră și de asemenea, în Bulgaria. Voi știți, este o luptă duhovnicească, dar Biblia spune în Iuda 3 să ne luptăm pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Noi nu ne luptăm pentru noi înșine, nu avem învățături proprii. Noi ne luptăm cu sabia Duhului, cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Amin.